

จ่านีลิน หยุดเลื่อน หน้าจอ

เธออยากดูวิดีโอถัดไป
ถัดไป ถัดไป

โดย ชาร์ลอตต์ ลาร์คาบาล สปีกแมน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศมาเลเซีย

จ่านีลินใช้นิ้วโป้งเลื่อนหน้าจอ
โทรศัพท์ วิดีโอเปลี่ยนไปเรื่อยๆ
เธอหยุดดูวิดีโอหนึ่ง แล้วเลื่อนหน้าจอ
อีก แล้วหยุดดูอีกวิดีโอหนึ่ง มันมีคำ
พูดไม่ตลกอะไรมาก แต่สนุก เธอจึงดูต่อ
แล้วเลื่อนหน้าจอไปเรื่อยๆ

“จ่านีลิน! อยากวาดรูปด้วยกัน
มั๊ย?” โจโจ๊นน้องสาวของเธอโบก
กระดาษแผ่นหนึ่ง

จ่านีลินเหลือบมอง “ไม่ใช่
ตอนนี้”

“โอเค” โจโจ๊หน้านิ้วและ
วางกระดาษ

เลื่อนหน้าจอ เลื่อนหน้า
จอ เลื่อนหน้าจอ วิดีโอสัตว์
น่ารักๆ วิดีโอคนมีชื่อเสียง
วิดีโอเด็กเต้นรำ และมีวิดีโอ
ส่วนน้อยที่จ่านีลินรู้ว่า
ไม่ควรดู โอเค อาจจะมีมากกว่า
ส่วนน้อยก็ได้ จ่านีลินเริ่มรู้สึก
ว่าเธอควรเลิกดูวิดีโอพวกนั้น
ได้แล้ว

แต่คนโพสต์เรื่องดีๆ ก็มีเยอะ
นะ เธอคิด แกรมได้เรียนรู้วิธีใหม่ๆ
ในการวาดรูปจากบางวิดีโอด้วย
“จ่านีลิน” คุณแม่เรียก
“อ้อ?” คราวนี้จ่านีลินไม่เงยหน้า
ด้วยซ้ำ

“คืนนี้เรากินข้าวผัดทะเลกันนะ”
คุณแม่พูด “ลูกจะช่วยแม่ทำหรือเปล่า?”
จ่านีลินชอบข้าวผัดทะเล แต่เธอไม่
อยากลุกตอนนี้

“ให้หนูจัดโต๊ะได้ไหมคะ?” เธอ
ถาม “หนูจะช่วยล้างจานหลังอาหาร
ด้วยค่ะ”

“ได้จ้ะ” คุณแม่พูด “แต่ลูกต้องจัด
โต๊ะทันทีที่แม่ขออนะ แล้วคืนโทรศัพท์
ให้แม่ด้วย ตกกลางไหม?”

“ตกลงค่ะ” จ่านีลินบอก

จ่านีลินดูวิดีโอต่อ เธอรู้สึกอีกครั้ง
ว่าไม่ควรดูวิดีโอพวกนั้น แต่เธออยาก
ดูวิดีโอถัดไปจริงๆ ถัดไป ถัดไป เลื่อน
หน้าจอ เลื่อนหน้าจอ มันหยุดยาก!

จ่านีลินวางโทรศัพท์ในที่สุด เธอนำ
จะดูวิดีโอสุดท้ายให้จบก่อน . . .

ไม่ จ่านีลินบอกตัวเองอย่างหนัก
แน่น พระวิญญูณบรสิทุทธิทรงกระตุ้น
เตือนเธอแล้ว และเธอต้องการฟัง
มือเธอยังง่วนเวียนอยู่ใกล้ๆ โทรศัพท์
อยากหยิบมาก! จ่านีลินหลับตาแน่น

พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก เธอสวด
อ้อนวอนในใจ ลูกพยายามฟัง
พระวิญญูณบรสิทุทธิ แต่ลูกต้องการ
ความช่วยเหลือ ลูกต้องการเลิกดูวิดีโอ
พวกนั้น แต่ไม่ทราบจะทำอย่างไร

ในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน
ทันใดนั้นคุณแม่ก็เรียกให้ไปจัดโต๊ะ
จ่านีลินลุกขึ้นทันทีและยิ้ม นั่นเป็นวิธี
หนึ่งที่จะช่วยให้เธออยู่ห่างโทรศัพท์

จ่านีลินจัดจานบนโต๊ะ “คุณแม่
คะ หนูเห็นบางอย่างไม่ดีในโทรศัพท์
ด้วย” เธอโผล่ออกมา

คุณแม่เงยหน้าจากการทำอาหาร
“ไม่ดีแบบไหน?”

“อย่างเช่น คำพูดไม่ดีและวิดีโอ
ไม่ดีค่ะ” จ่านีลินยกไหล่ “แต่ไม่ใช่
ไม่ดี ทั้งหมด นะคะ”

“แล้วลูกทำยังไงเวลาเห็นวิดีโอ
ไม่ดี?” คุณแม่ถาม

จ่านีลินเงยไปครู่หนึ่ง เธอจัดวาง
ถ้วยแต่ละที่

“หนูก็ดูต่อ” เธอพูด “ไม่ว่าทำไม
แต่พระวิญญูณบรสิทุทธิทรงบอก
ให้หนูหยุด หนูจึงสวดอ้อนวอนขอ
ความช่วยเหลือ”

คุณแม่วางข้าวผัดทะเลจานหนึ่งไว้
บนโต๊ะ “บางครั้งมันหยุดยากทั้งที่รู้
ว่าไม่ดี” เธอบอก “และเมื่อเป็นแบบนี้
ดีที่สุดที่เราทำได้คือสวดอ้อนวอน”

จ่านีลินยิ้ม “หนูก็เลยได้ทำสิ่งที่
ควรทำ”

“ใช่เลยจ้ะ” คุณแม่ยื่นช้อนให้
จ่านีลินวางบนโต๊ะ “แต่อินเทอร์เน็ต
ไม่ได้หายไปเสียหมด มันช่วยให้เรา

เชื่อมต่อกับเพื่อนๆ และแชร์ไอเดียได้
แต่ก็อยู่ห่างจากสิ่งไม่ดีทั้งหลายยาก
ด้วย จากนั้นไปถ้าลูกจะดูวิดีโอ เรามา
ดูด้วยกันนะ แบบนี้พ่อกับแม่จะได้
ช่วยถ้าลูกเห็นอะไรไม่ดี”

จ่านีลินพยักหน้า ต่อไปเธอจะดู
วิดีโอกับคุณแม่และคุณพ่อ แต่กว่าจะ
ถึงตอนนั้นยังมีกิจกรรมสนุกๆ หลาย
อย่างที่เธอทำได้โดยไม่ต้องใช้โทรศัพท์

“ลูกไปบอกทุกคนได้ไหมจ๊ะว่าได้
เวลาอาหารเย็นแล้ว?” คุณแม่ถาม
“ได้ค่ะ! หลังอาหารเย็น หนูจะ
ไปวาดรูปกับโจโจ๊ค่ะ!” ●

ภาพประกอบโดย มิเชลล์ มิลเลอร์